

Børn med særlige forudsætninger kræver særlige udfordringer

Forestil dig, at du i mange måneder, måske ligefrem år, har glædet dig til at komme i skole. Glædet dig til at komme hen og lære noget. Bogstaverne og tallene kan du allerede. Du kan skrive nogle ord og regne enkle regnestykker.

Af Ann C. Schødt.

Nu nærmer sig dagen, hvor du skal starte i børnehaveklasse. Du har sommerfugle i maven og har svært ved at sove om aftenen før den store dag.

Første dag går godt. Det er en god klasse, du er kommet i, og din lærer virker flink. Du har fået dine første lektier for – nogle sider med tegninger på. Efter skole leger du med en kammerat, og da du kommer hjem, går du straks i gang med lektierne: Små, nemme opgaver du hurtigt får løst. Næste dag afleverer du glad dine lektier til din lærer og håber på, at du får

nogle flere gerne nogle med bogstaver og tal. Men hun har ikke flere lektier til dig. For det var meningen, at de opgaver skulle have varetaget en hel uge! Kan du så forestille dig skuffelsen, som min yngste søn følte? For det var nemlig sådan, hans skoledebut foretog. Som forældre havde vi ikke pacet ham. Vi havde bare ladet ham lege, og som han selv sagde senere: "Jeg var et legebarn, lige til jeg startede i skole!"

Først i efterårsferien i 2. klasse gik det op for os, at han ikke var som de fleste. Han lærte at strikke, han lærte romertal og viste interesse for det binære talsystem (det med 0 og 1 som bruges i computer-programmering). Han ville hele tiden have mig til at lave svære regnestykker, langt sværere end dem, de var nået til i klassen. Der var kun én dreng i klassen, han ville lege med, og eftersom Jacob også legede med andre, var min søn dømt til at blive afvist nu og da. Og så stillede han det spørgsmål, der for alvor gjorde mig mistænksom: "Hvornår opfandt man egentlig lysår?" Det havde hans storebror ligegodt aldrig spurgt om, da han var 8 år!

Ved en tilfældighed havde jeg hørt om Gifted Children – en forening for børn med særlige forudsætninger – så jeg googledede både det med lysår og "kendetegn for højt begavede børn". Da jeg læste kendetegnene, kunne jeg pludselig se det: Det var en beskrivelse af min søn! Nysgerrig, videbegærlig, stiller mange spørgsmål, lærer lynhurtigt osv.

Efter en forgæves tur omkring skolens psykolog, som kun tager sig af børn med problemer og mulige diagnoser, valgte vi at investere i at få ham testet med WISC III hos en autoriseret børnepsykolog. Det foregik over to aftener, hvor vi sad i et tilstødende lokale og lyttede med men ikke kunne se eller vurdere, hvordan han klarede det. Psykologen ville ikke umiddelbart indikere, hvordan det var gået, da resultaterne var "meget blandede", så vi gik hjem og tænkte, nåh ja, måske er det bare os forældre, der synes, at han er noget særligt. Et par uger senere kom testrapporten med et resultat, der næsten væltede os omkuld: Han er blandt de 1,2-1,4% bedst begavede! Så tror da pokker!

Det var en kæmpe lettelse at få konstateret, at det var dét, det handlede om. At det var derfor knægtten ikke kunne åbne munden uden at indlede sætningen med "Hvo'den kan det være...?" I øvrigt fandt vi ud af, at det kan være fint med et modspørgsmål: "Det er et interessant spørgsmål. Hvad tror du selv er forklaringen?"

Vi gik derefter i dialog med hans lærere og fik desuden et møde med skolelederen for Atheneskolen i Søborg.

Lærerne var åbne og forsøgte at forstå situationen. Der var villighed til at lade ham få nogle andre opgaver og udfordringer på et højere niveau. F.eks. løste han på en weekend Matematik i Måneby for 2., 3. og 4. klasse, og mens de andre i klassen var i Pengeby og regne med plus og

Ann C. Schødt

- Faciliterer den personlige udvikling for de 10% bedst begavede og/eller særligt sensitive.
- Erhvervsblogger på Jyllands-Posten og på Belastendebegavet.dk
- Forfatter til fagbog om Human Resources.
- Foredragsholder.
- HD i Organisation & Ledelse.
- Har arbejdet med personligheds- og intelligetest siden 1999 og som Human Resources Manager i mange år.
- 45 år, gift og mor til to begavede drenge.

Potentialefabrikken.dk

Foto: Dorthe Clausen.

minus hele kroner, fik han lov at gå i Måneby igen: "Så løste jeg den for 4. klasse igen – uden fejl!", som han glad erklærede bagefter. Når han havde mulighed for det, regnede han med 3 og 4-cifrede tal, mens de andre regnede med 1 og 2-cifrede tal. På Atheneskolen bruger de helt bevidst 3 og 4-cifrede tal, når de skal lære at dividere, for ellers regner de det bare i hovedet, og så lærer de ikke metoden.

Skolederen på Atheneskolen var imidlertid forundret over vores overvejelser, for hun var vant til at måtte finde Kleenex frem til de fortvivlede forældre, fordi deres barn havde det rigtigt svært og blev mobbet – både af elever og lærere! Vores søn var jo velfungerende. Ja, men han savnede udfordringer, og vi syntes ikke, at det nødvendigvis var ideelt at rykke ham en klasse op, som vi havde gjort med storebroren. Så det blev aftalt, at han kunne komme på prøve den 17. maj og to uger frem. Vi var kun i januar. Endelig kom tiden, hvor han kom på prøve. Han var meget spændt. Hver

dag, når jeg hentede ham, havde han travlt med at berette om sin dag – ham, der eller ikke plejede at sige noget! Efter to uger på prøve havde han i slutningen af 2. klasse fået lov at regne med både brøker, negative tal og x og y . Han var helt høj! Vi havde på forhånd sagt til ham, at han ikke behøvede at skifte skole, hvis ikke han havde lyst, for han ville selvfølgelig helst ikke undvære sine klassekammerater. Alligevel var han ikke i tvivl: Han ville gå på Atheneskolen.

Efter et par år spurgte vi ham, om han savnede sin gamle skole. Han tænkte lidt over det og svarede: "Så ville jeg jo ikke have lært alt det, jeg har lært nu!"

Nu går han i 6. klasse og synes indimellem, det er kedeligt at gå i skole, men det hænger nok dels sammen med, at han er blevet teenager, at hans bedste ven er gået ud, og som han forundret har spurgt "Hvordan kan det være, at dansk og engelsk bliver til samfundsfag, når man når til

et vist niveau?" Som introvert foretrækker han klart skriftlige opgaver og fag som matematik, hvor der kun er ét svar. Derfor nød han også at få engelskprøven for 7. klasse og løse 9. klasses afgangsprøve i matematik, for som deres lærer havde sagt: "I skal jo alligevel have den før eller siden. Forleden lærte han sig selv at løse 2. grads ligninger.

Min opfordring til landets børnehaveklasseledere er derfor:

Giv bare de kvikke børn sværere opgaver end de andre elever. Giv dem regnestykker med flere cifre, læsebøger med højere lixtal og stil dem spørgsmål, som kræver, at de skal tænke sig godt om. De skal nok selv sige til, hvis det bliver for svært.

Når jeg tænker tilbage, var min egen bedste skoletid den periode, hvor vi i dansk fik frit slag med at løse opgaver på forskellige niveauer og selv måtte bestemme, hvor mange opgaver vi løste. Det var fedt!